

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

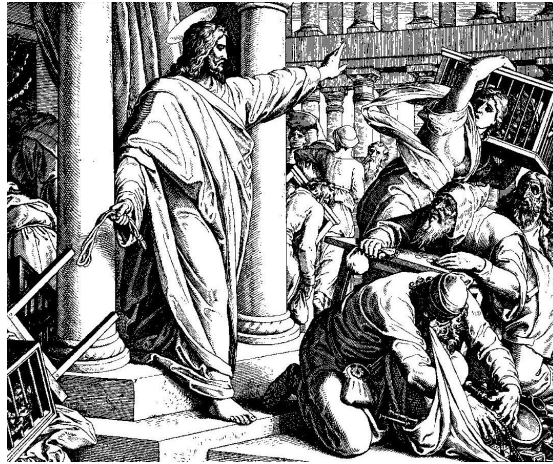
8. marec 2015

NEDELJA	3. POSTNA
08.03.	<i>ob 7h za farane ob 8.30 na Pernovem za +Poldeta Koštomaj ob 10h za +Jožeta in Jožefo Podvršnik</i>
Ponedeljek	Franciška Rimska
09.03.	<i>ob 18h za +Štefana Centrih ter Pogorškove in Novakove, obl.</i>
Torek	40 mučencev
10.03.	<i>ob 7h za rajne Cokan, Pliberšek in Bürgin</i>
Sreda	Benedikt
11.03.	<i>ob 18h za +Marijo Herman, 30. dan</i>
Četrtek	Hadrijan
12.03.	<i>ob 8h na Pernovem za +Pepija Grebovšek</i>
Petek	Leander
13.03.	<i>ob 18h za +Martina in Marijo Novak, dar. hčerka Marija - po maši križev pot</i>
Sobota	Matilda
14.03.	<i>ob 7h za +Julijano Puklek</i>
NEDELJA	4. POSTNA
15.03.	<i>ob 7h za farane ob 8.30 na Pernovem za +Jožeta Pohole in Franciško Ciglar ob 10h za +Toneta Grobelnik, obl., ter družini Grobelnik in Verdel</i>

* V nedeljo (15.3.) bo ob 15. uri v Marijini cerkvi v Celju molitvena ura za duhovne poklice. Vsakokrat jo oblikuje ena izmed dekanij naše škofije. Tokrat je na vrsti naša (žalska) dekanija. Vabljeni!

OB EVANGELIJU 3. POSTNE NEDELJE

V templju je našel
prodajavce volov in ovac
in golobov in menjavce,
ki so tam sedeli.
In naredil je iz vrvi nekaj
bič in vse izgnal iz templja,
ovce in vole;
menjavcem je raztresel
denar in prevrnil mize,
prodajavcem golobov
pa je rekel:
»Spravite to proč,
in iz hiše mojega Očeta
ne delajte tržnice!«

(Jn 2,14–16)

Tempelj v Jezusovem času:

Na severu Jeruzalema je stal tempelj, ki je obvladoval mesto. Ni bil podoben našim cerkvam. Najprej je bil tu velik tempeljski prostor, ki je bil obdan z vrati in stebrišči. Sredi prostora se je dvigalo svetišče. Za vsakega Juda v Jezusovem času je to bila Božja hiša.

Toda že dalj časa je bil ta posvečeni prostor veliko, hrupno tržišče, kjer ni vedno vse potekalo pošteno. Tu so se namestili trgovci z živino. Romarjem so ponujali živali za daritve: govedo, ovce, koze, golobe... Poleg njih so imeli svoje mize menjavci denarja. Ljudje so namreč prihajali iz mnogih dežel. Niso imeli judovskega denarja, ki jim je bil potreben za nakupe in za plačilo tempeljskega davka.

Veliki duhovniki so s tem položajem soglašali. Od tega so namreč imeli celo dobiček. Sicer pa je ta veliki prostor postal bližnjica iz enega dela mesta v drugi. Počeli so vse mogoče. Mnogi pobožni Judje o se tako spomnili na besede preroka Jeremija: »Moja hiša je postala razbojniška jama« (Jer 7,11) ali preroka Zaharija: »In ne bo več kramarjev v hiši Gospoda nad vojskami, tisti dan« (Zah 14,21).

Jezus je vse to videl in je bil zaradi tega zelo nejevoljen. Prav zato je naredil velik bič ter zahteval od trgovcev, da odidejo.

PROGRAMSKO DEJANJE

V življenju starodavnih prerokov poznamo dejanja, ki jih imenujemo preroška znamenja. Neke vrste preroško znamenje naredi tudi Jezus v današnjem evangeliju. Odlomek, kako Kristus očisti tempelj, evangelist Janez, v nasprotju z drugimi evangelisti, postavi na začetek Jezusovega javnega delovanja. Tako ta dogodek pokaže na konec Jezusovega delovanja: »Podrite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil« (Jn 2,19).

Odlomek se začne z besedami: »Bližala se je judovska velika noč«. Jezus pokaže na cilj svojega življenja, ki je velika noč, ko bo v trpljenju in smrti porušeno njegovo telo; govoril je namreč »o templju svojega telesa«. Kristus na svojo prvo veliko noč v javnem delovanju pokaže na svojo zadnjo veliko noč, zaradi katere je prišel na svet, ko bo »postavljen« nov tempelj, njegovo povečano telo po vstajenju.

V vseh kulturah je tempelj (svetišče) predstavljal točko, ki je povezovala nebo in zemljo, človeka in Boga. Okrog svetišča so se razvila naselja. Pomislimo na stare templje in srednjeveške katedrale, okrog katerih so nastala mesta. Stolne cerkve so središče mesta, podružnice na hribčkih pa so os pokrajine. Ta svetišča so postala simbol tiste resničnosti, ki daje življenju smisel. Ljudem so sporočala, da ima življenje središče, okoli katerega se vrti, in cilj, proti kateremu gre. Brez cilja ni smisla in življenje se iz romanja, kjer ima življenje cilj, spremeni v tavanje brez smisla.

Zdi se mi prav pomenljivo, da je v našem času toliko nesmisla življenja, toliko nezadovoljnosti z njim in toliko stisk. V današnji arhitekturi je človek to pokazal tako, da je v središče mesta postavil borzo, v središče tedna – nedeljo – pa nakup v velikih trgovskih središčih. Današnji človek je tako »nevezan«, da je postal že osamljen, zapuščen in brezciljen.

Zato pa stopimo mi h Kristusu, živemu kamnu, in se zavežimo z njim, dajmo se »vgraditi v duhovno stavbo«. Oklenimo se Kristusa, edinega pravega središča, in ga prosimo, naj postane os našega življenja.

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

Judovski tempelj v Jeruzalemu

(porušili so ga Rimljani leta 70 po Kristusu)

Prostor, kjer je nekoč stal
jeruzalemski tempelj